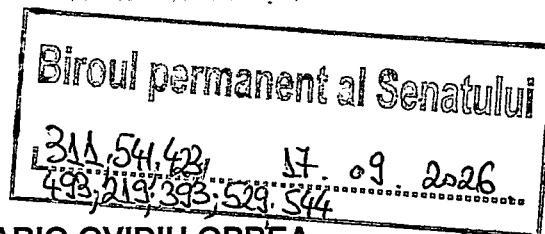

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@gov.ro

Nr. 10275/2026

15-09-2026

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data
de 11 septembrie 2026

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

- L311/2026 1. Proiectul de Lege privind Codul de procedură administrativă (Plx. 77/2026, Bp. 767/2025);
- L541/2026 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Bp. 434/2026);
- L423/2026 3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, în vederea asigurării transparenței, proporționalității și echității în colectarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale (Bp. 312/2026);
- L493/2026 4. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap (Bp. 365/2026);
- L219/2026 5. Proiectul de Lege pentru modificarea art. 207 alin. (3) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 (Plx. 501/2025, Bp. 190/2026);
- L323/2026 6. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și a Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (Bp. 287/2026);
- L529/2026 7. Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului «Noua casă» (Bp. 421/2026);
- L544/2026 8. Propunerea legislativă pentru abrogarea Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea (Bp. 439/2026).

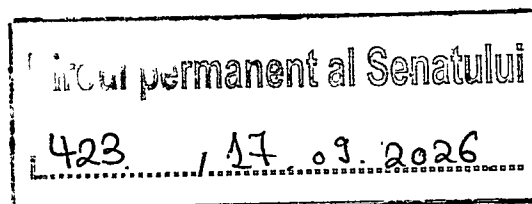
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, în vederea asigurării transparenței, proporționalității și echității în colectarea remunerațiilor pentru comunicarea publică a operelor muzicale, inițiată de doamna deputat UPR Gabriela Porumboiu și un grup de parlamentari UPR, SOS, PSD, neafiliați (Bp. 312/2026).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unor reguli privind stabilirea remunerațiilor datorate pentru comunicarea publică a operelor muzicale, introducerea unui mecanism unificat de licențiere, creșterea transparenței activității organismelor de gestiune colectivă, protecția utilizatorilor împotriva unor practici abuzive, precum și exceptarea unor utilizări incidentale sau ambientale de la plata remunerațiilor.

II. Observații

1. Semnalăm faptul că inițiativa legislativă vizează modificarea unei forme a *Legii nr. 8/1996* care nu mai este în vigoare din anul 2018¹. Drept urmare, art. 131¹ nu există în forma în vigoare a legii, astfel încât propunerea de a fi introduse patru noi articole, art. 131² - 131⁵ după articolul 131¹, este contrară normelor de tehnică legislativă.

Totodată, chiar dacă numerotarea ar fi corectată, a introduce reglementări privitoare la comunicarea publică a operelor muzicale la secțiunea privind drepturile organismelor de radiodifuziune și de televiziune este de asemenea nejustificată.

2. Referitor la art. 131², nou introdus, semnalăm faptul că *principiul proporționalității și al utilizării comerciale reale* este deja reglementat în lege la art. 157 alin. (1) lit. f).

Totodată, apreciem că teza finală a normei propuse la art. 131² alin. (2) este de natură a încălca principiul egalității în fața legii, întrucât, prin ipoteză, ar rezulta că este posibilă instituirea unui tratament diferențiat al titularilor drepturilor datorate pentru comunicarea publică a operelor muzicale în funcție de dimensiunea entității care realizează această comunicare. Astfel fiind, prin raportare la acest criteriu, semnalăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional.

Necesitatea existenței unei justificări obiective și rezonabile a fost subliniată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a reținut, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, spre exemplu, *Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021*).

¹ *Legea nr. 8/1996* a fost republicată în temeiul art. III din *Legea nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 27 martie 2018, dându-se textelor o nouă numerotare, iar ulterior a fost modificată și completată succesiv de 5 ori, la 14.01.2019, 13.01.2020, 03.04.2022, 04.04.2022 și 01.05.2022.

3. În ceea ce privește soluția legislativă propusă la art. 131³, nou introdus, precizăm că un sistem unificat de licențiere, pentru a fi cu adevărat util, trebuie să fie aplicabil și pentru celelalte drepturi prevăzute de lege și integrat de o manieră care să acopere ansamblul legii în vigoare și nu doar dreptul de comunicare publică (care, în prezent, pentru operele muzicale, este supus gestiunii colective extinse, iar, pentru drepturile conexe, este supus gestiunii colective obligatorii).

Având în vedere referirea regăsită la art. 131³ alin. (2) la normele aprobate prin hotărârea Guvernului privind administrarea platformei unice, apreciem că, la pct. 4 al inițiativei legislative, ar fi fost necesară clarificarea intenției de reglementare sub aspectul obiectului de reglementare al hotărârii de Guvern vizate.

4. În legătură cu art. 131⁴, nou introdus, menționăm că stabilirea metodologiilor privind remunerațiile datorate pentru comunicare publică a operelor muzicale se negociază în prezent ținând seama de criteriile prevăzute la art. 164 din lege, criterii care acoperă deja toate elementele propuse prin modificarea legislativă.

Considerăm că interzicerea stabilirii unei remunerații disproporționate în raport de activitatea economică desfășurată, conform art. 131 alin. (3), este redundantă în condițiile în care în alineatele anterioare ale articolului sunt enunțate regulile care trebuie avute în vedere la stabilirea remunerațiilor.

În mod corespunzător, această observație este valabilă și pentru norma propusă la art. 131⁵ alin. (1). În plus, intenția de reglementare nu este clară în ceea ce privește contractul de licențiere, nerezultând care sunt principalele elemente care îi conturează regimul juridic.

5. Referitor la art. 131⁵, precizăm că protecția utilizatorilor împotriva practicilor abuzive este reglementată în forma în vigoare a legii la art. 165 alin. (10).

Totodată, semnalăm nerespectarea exigențelor art. 36 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*², potrivit căroră „Este interzisă folosirea neologismelor, dacă există un sinonim de largă răspândire în limba română. În cazurile în care se impune folosirea unor termeni și expresii străine, se va alătura, după caz, corespondentul lor în limba română.”.

² privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Semnalăm faptul că, în cazul normei prevăzute la alineatul (2) al art. 131⁵, nu sunt clare elementele în raport de care se stabilește „*existența unei utilizări reale și constatabile a operelor protejate*”.

6. Cu referire la normele propuse potrivit pct. 1-3 din inițiativa legislativă, semnalăm că acestea nu sunt integrate în corpul actului de bază cu respectarea exigențelor art. 53 din *Legea nr. 24/2000*, care impun ca succesiunea și gruparea dispozițiilor de fond cuprinse în actul normativ să fie realizată cu respectarea ordinii logice a desfășurării activității reglementate prin dispozițiile *Legii nr. 8/1996*.

7. Referitor la art. 138¹, precizăm că elementele indicate privitoare la transparența activității organismelor de gestiune colectivă se regăsesc în forma actuală a legii (art. 170), în parte, în cuprinsul dărilor de seamă anuale (art. 170 alin. (2) lit. j), dar și integral în rapoartele trimestriale obligatoriu a fi publicate prin afișare la sediul organismelor de gestiune colectivă, precum și în format electronic, pe pagina proprie de internet, conform art. 170 alin. (2¹) din lege, articol a cărui nerespectare constituie contravenție (art. 190 lit. e)).

Semnalăm faptul că alin. (2) al art. 138¹ are un caracter echivoc, nerezultând care sunt obiectivele auditului financiar avut în vedere.

Precizăm că, la alin. (3) al art. 138¹, nu este clară semnificația termenului „*raport anual*”, nefiind asigurată corelarea cu prevederile alin. (1) sau (2).

8. Dispozițiile art. 139¹ alin. (1) și (2) sunt de natură a contraveni prevederilor constituționale ale art. 44, 53 și art. 135 alin. (2) lit. c) din Constituție.

În acest sens, avem în vedere că prevederile constituționale ce garantează dreptul de proprietate se referă implicit și la garantarea dreptului de proprietate intelectuală, care include dreptul de autor și drepturile conexe, precum și proprietatea industrială. Or, dispozițiile preconizate restrâng exercițiul dreptului de proprietate al autorilor ale căror opere sunt comunicate public, fără a respecta criteriile prevăzute de art. 53 din *Constituția României* referitoare la cazurile în care s-ar putea face această restrângere. Prin urmare, întrucât restrângerea dreptului de proprietate nu este justificată prin existența vreuneia din situațiile în care

poate avea loc rezultă, aşadar, că sunt încălcate dispoziţiile art. 53 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 44 din *Constituţia României*.

Subsecvent celor de mai sus, soluţiile legislative analizate sunt susceptibile a contraveni şi prevederilor art. 135 alin. (2) lit. c) din *Constituţia României*, care instituie obligaţia statului de a asigura protecţia dreptului de autor.

Soluţia legislativă preconizată potrivit art. 139¹ alin. (1) şi (2) este de natură a contraveni principiului armonizării legislaţiei naţionale cu legislaţia comunitară şi a încălca, astfel, prevederile art. 1 alin. (5) şi art. 148 alin. (2) şi (4) din *Constituţia României*.

În acest sens, învederăm că, potrivit art. 2 şi art. 3 alin. (1) din *Directiva 2001/29/CE*³, titularii drepturilor de autor şi a drepturilor conexe beneficiază de drepturi exclusive, iar art. 5 din aceeaşi directivă⁴ reglementează cazurile în care statele membre pot prevedea excepţii sau limitări. Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a statuat, de exemplu, prin *Hotărârea din 29 iulie 2019, Spiegel Online GmbH, C-516-17*, că lista acestor excepţii şi limitări are caracter exhaustiv. Mai mult, art. 5 alin. (5) din directivă prevede că excepţiile şi limitările respective ”se aplică numai în anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a operei sau a altui obiect protejat şi nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului.”

Astfel fiind, soluţia legislativă preconizată nu poate fi încadrată în categoria excepţiilor exhaustiv prevăzute de art. 5 al *Directivei 2001/29/CE*. Menţionăm, totodată, că reglementarea naţională în vigoare transpune adecvat dispoziţiile directivei menţionate prin instituirea unor excepţii limitativ determinate, circumscrise ipotezelor reglementate la nivel comunitar. Spre exemplu, art. 35-36⁵ din *Legea nr. 8/1996* prevăd cazurile speciale în care utilizarea este permisă fără consimţământul autorului şi fără plata vreunei remuneraţii. Or, intervenţiile preconizate nu se încadrează în logica normativă stabilită prin dispoziţiile *Legii nr. 8/1996*, ci tinde să instituie o derogare generală, prin raportare la categoria unor operatori economici.

Astfel, potrivit art. 35 alin. (1), fără consimţământul autorului şi fără plata vreunei remuneraţii, sunt permise utilizări ale unei opere aduse la

³ *Parlamentului European şi a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor şi drepturilor conexe în societatea informaţională*

⁴ art. 5 alin. (5) din directivă prevede că excepţiile şi limitările respective ”se aplică numai în anumite cazuri speciale care nu intră în conflict cu exploatarea normală a operei sau a altui obiect protejat şi nu aduc în mod nejustificat atingere intereselor legitime ale titularului dreptului”.

cunoștința publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare.

Potrivit art. 35 alin. (2) din *Legea nr. 8/1996*, în condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuirea, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic.

Cazurile în care sunt permise utilizări ale operelor fără consimțământul autorului și fără remunerarea acestuia sunt de strictă interpretare și aplicare, deoarece reprezintă excepții de la dreptul patrimonial al autorului de a autoriza sau interzice utilizări ale operei⁵.

Din articolul 3 alin. (1) din *Directiva 2001/29* rezultă că statele membre trebuie să garanteze dreptul exclusiv al autorilor de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor, prin cablu sau fără cablu, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment.

În temeiul acestei dispoziții, autorii dispun de un drept cu caracter preventiv care le permite să se interpună între eventualii utilizatori ai operelor lor și comunicarea publică pe care acești utilizatori ar putea urmări să o efectueze, în scopul de a o interzice (a se vedea în acest sens. *Hotărârea din 15 martie 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, punctul 75 și Hotărârea din 31 mai 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punctul 30*).

Din cuprinsul considerentelor (9) și (10) ale *Directivei 2001/29* rezultă că aceasta are drept obiectiv principal să instituie un nivel ridicat de protecție în favoarea autorilor, permițându-le acestora să obțină o remunerație adecvată pentru utilizarea operelor lor, în special cu ocazia unei comunicări publice. În consecință, noțiunea „comunicare publică” trebuie interpretată în sens larg, astfel cum se arată, de altfel, în mod explicit în considerentul (23) al acestei directive (a se vedea în acest sens

⁵ pct. 35 al considerentelor *Directivei 2001/29/CE* prevede că: „(35) În cazul anumitor excepții sau limitări, titularii drepturilor trebuie să primească o compensație echitabilă pentru a fi despăgubiți corespunzător pentru utilizarea lor sau a altor obiecte protejate. La determinarea formei, a modalităților detaliate și a posibilelor niveluri ale acestei compensații echitabile, ar trebui să se țină cont de împrejurările specifice fiecărui caz. În evaluarea acestor împrejurări, un criteriu util ar fi potențialul prejudiciu cauzat titularului de drept prin actul în cauză. În cazul în care titularul dreptului a fost deja plătit în altă formă, de exemplu sub forma unor redevențe din contractul de licență, nu se mai poate face o plată specifică sau separată. Nivelul compensației echitabile ar trebui să țină cont de gradul de utilizare a măsurilor tehnologice de protecție prevăzute prin prezenta directivă. Anumite situații în care prejudiciul cauzat titularului de drept este minim nu pot da naștere unei obligații de plată”.

Hotărârea din 4 octombrie 2011, Football Association Premier League și alții, C- 403/08 și C-429/08, EU:C:2011:631, punctul 186, precum și *Hotărârea din 7 martie 2013, ITV Broadcasting și alții*, C-6076/11, EU:C:2013:147, punctul 20).

Or, intervențiile preconizate nu se încadrează în logica normativă stabilită prin dispozițiile *Legii nr. 8/1996*, ci tinde să instituie o derogare generală, prin raportare la categoria unor operatori economici.

9. Dispozițiile alin. (3) al art.139¹ instituie o excepție de la excepția prevăzută la alineatul anterior, astfel că, pentru a respecta standardele de calitate a legii, ar fi fost necesară clarificarea intenției de reglementare și reformularea corespunzătoare a dispoziției normative aplicabile ipotezei vizate prin art. 139¹.

10. În ceea ce privește formula de atestare a autenticității sub aspectul includerii inițiativei analizate în categoria legilor organice și a aplicabilității prevederilor art. 76 alin. (1) din *Constituție*, menționăm, în acest context, faptul că instanța de contencios constituțional a reținut în jurisprudența sa că domeniul legilor organice este foarte clar delimitat prin textul Constituției, astfel încât legiuitorul este obligat să adopte legi organice numai în domeniile expres prevăzute de *Constituție*. (a se vedea în acest sens, *Decizia nr. 94/2006* și jurisprudența la care se face trimitere).

11. Semnalăm că intervențiile legislative preconizate trebuiau raportate la dispozițiile legale în vigoare, pentru asigurarea integrării organice a noilor reglementări în sistemul legislației, unicității reglementării în materie pe nivele normative și evitarea paralelismelor în procesul de legiferare, instituite potrivit art.13, 14 și 16 din *Legea nr. 24/2000*.

Totodată, precizăm că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”. Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor vicii de neconstituționalitate prin raportare la principiul constituțional al legalității (art. 1 alin. (5) din *Constituție*).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului